

Agricultural Sector Modernization Project (ASMP)

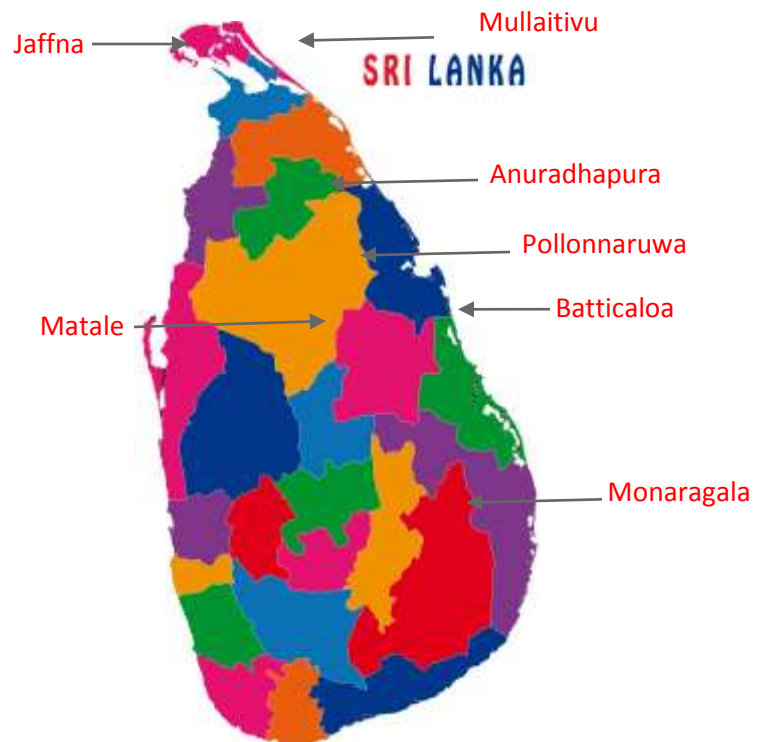

รัฐบาลศรีลังกา โดยกระทรวง Ministry of Agriculture of Sri Lanka ได้รับเงินสนับสนุนทางการเงินจาก International Development Association (IDA) of the World Bank

เพื่อใช้ในการพัฒนาการเกษตรของประเทศศรีลังกาให้ทันสมัยในพื้นที่ ๗ เขตของประเทศ ได้แก่

- Jaffna
- Mullaitivu
- Batticaloa
- Monaragala
- Anuradhapura
- Pollonnaruwa
- Matale

ซึ่งรัฐบาลศรีลังกา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลผลิตการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การพัฒนาหีบห่อบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตร รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีในภาคเกษตรกรรมอย่างมาก เนื่องจากศรีลังกาเป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีผลผลิตทางการเกษตรหลายอย่าง อาทิ ชา ยางพารา มะพร้าว เครื่องเทศ ผักและผลไม้ แต่ศรีลังกาขาดทักษะในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร การใช้เทคโนโลยีในภาคการเกษตรและการแปรรูปผลผลิตการเกษตร ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

วัตถุประสงค์ที่ World Bank และประเทศผู้ให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง EU จัดทำโครงการ Agricultural Sector Modernization Project (ASMP) ในศรีลังกา

๑. ส่งเสริมให้ศรีลังกาปฏิรูปภาคการเกษตรทั้งระบบ โดยเน้นเกษตรกรรายย่อย ทั้งนี้ โครงการนี้จะไม่ครอบคลุมถึงการทำ Plantation ขนาดใหญ่ เช่น ชา ยางพารา มะพร้าว เป็นต้น ด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสม และการประยุกต์ใช้ระบบการบริหารจัดการด้านเกษตรกรรมที่ประสบความสำเร็จในประเทศอื่น เนื่องจากศรีลังกายังคงติดกับวิธีการและแนวคิดในการทำเกษตรกรรมเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว

๒. กระตุ้นให้ภาครัฐของศรีลังกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Ministry of Agriculture ปรับเปลี่ยนนโยบายการเกษตรในภาพรวม โดย World Bank มองว่าศรีลังกามีปัจจัยการผลิตที่เอื้ออำนวยต่อภาคการเกษตรมาก แต่ภาคการเกษตรกลับล้าหลังและไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น การขาดการวิจัยและพัฒนา เกษตรไม่สามารถปรับตัวได้กับการเกษตรสมัยใหม่ นโยบายภาครัฐและกฎหมายบางฉบับของศรีลังกาไม่ส่งเสริมในการพัฒนาภาคเกษตรกรรม อาทิ การทำไร่ชา ภาคเอกชนไม่สามารถเป็นเจ้าของที่ดินไร่ชา (รัฐเป็นเจ้าของ) ภาคเอกชนเป็นได้แต่เพียงผู้จัดการไร่ชาเท่านั้น ทำให้ภาคเอกชนขาดแรงจูงใจที่จะ

พัฒนาธุรกิจไร่ชา และกฎหมายที่กำหนดให้บางท้องที่ปลูกได้เฉพาะข้าว แต่โดยที่การปลูกข้าวไม่มี
ความสามารถในการแข่งขัน และไม่สามารถสร้างรายได้ที่เพียงพอ เกษตรกรจึงทิ้งร้างพื้นที่เพาะปลูก เป็นต้น

ทั้งนี้ โครงการ Agricultural Sector Modernization Project มีงบประมาณ ๑๕๐ ล้านดอลลาร์
สหรัฐ แบ่งเป็น ๑๒๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ จาก World Bank และ ๒๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐจากสหภาพยุโรป โดย
World Bank จะให้เงินกู้ Soft Loan แก่รัฐบาลศรีลังกา เพื่อให้รัฐบาลศรีลังกาจัดสรรเงินกู้ดังกล่าวให้แก่
ภาคเอกชนและเกษตรกรในการนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาการทำเกษตรกรรมและการพัฒนาผลผลิตให้มี
มูลค่าสูงขึ้น

Ministry of Agriculture (กระทรวงเกษตร) และ
Ministry of Primary Industries (กระทรวงอุตสาหกรรม
พื้นฐาน) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักของโครงการดังกล่าว

ප්‍රාථමික කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය
ஆரம்பக் கைத்தொழில் அமைச்சு
Ministry of Primary Industries

หน่วยงานทั้งสองแห่งจะคัดเลือกข้อเสนอจากภาคเอกชนและเกษตรกรที่น่าสนใจเข้าร่วมโครงการฯ
โดยผู้เข้าร่วมโครงการฯ จะได้รับเงินสนับสนุนไม่เกินรายละ ๕๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ
หากมีความจำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าจำนวนเงินดังกล่าวในการดำเนินโครงการ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ จะต้อง
หาเงินกู้ด้วยตนเองจากแหล่งเงินทุนภายนอก โดย World Bank จะเป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้จำนวน
ดังกล่าว (Credit guarantee grant) โครงการนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ภาคเอกชนและเกษตรกรเข้าร่วม ไม่ใช่
ภาครัฐ นอกเหนือจากด้านการเกษตรแล้ว โครงการนี้ยังครอบคลุมถึงการประมงประเภทการเพาะเลี้ยงสัตว์
เช่น การทำฟาร์มกุ้ง แต่ไม่รวมการประมงในลักษณะจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติและทะเล

หลักการสำคัญที่ใช้ในการคัดเลือกข้อเสนอจากภาคเอกชนและเกษตรกร ได้แก่

๑. การเพิ่มมูลค่าผลผลิต
๒. การสร้างงาน
๓. นวัตกรรม

ทั้งนี้ รัฐบาลศรีลังกา โดย Ministry of Agriculture ได้เชิญชวน International / National
Service Providers Consulting Companies ที่สนใจนำเสนอเทคโนโลยี นวัตกรรม แนวทางพัฒนา
และประสบการณ์ในการปรับใช้ เพื่อปฏิรูปภาคการเกษตรของศรีลังกาให้ทันสมัย เสนอแนวทางด้วยแล้ว

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

๑. โครงการนี้ รัฐบาลศรีลังกาได้รับเงินสนับสนุนจาก World Bank ให้ดำเนินโครงการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลศรีลังกามีความตั้งใจจริงจะดำเนินโครงการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินโครงการฯ ได้รับเงินสนับสนุนเพียงพอ และต้องดำเนินโครงการฯ ตามมาตรฐานสากลตามที่ World Bank กำหนด ประกอบกับโครงการฯ เกี่ยวกับการพัฒนาในด้านที่ไทยมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และยังเป็นโอกาสอันดีในการเสริมสร้างและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยและศรีลังกา จึงถือว่าโครงการนี้เป็นโอกาสอันดีของนักลงทุนไทยและผู้สนใจ รายละเอียดโครงการ <http://projects.worldbank.org/P๑๕๖๐๑๙?lang=en>

๒. โครงการนี้น่าจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนด้านการเกษตรของไทยในศรีลังกา รวมทั้งการขายเทคโนโลยี ระบบบริหารจัดการ และเครื่องจักรกลทางการเกษตร รวมทั้งน่าจะเป็นโอกาสให้ไทยส่งเสริมให้ศรีลังกาเป็น sourcing country สำหรับอุตสาหกรรมการเกษตรของไทย

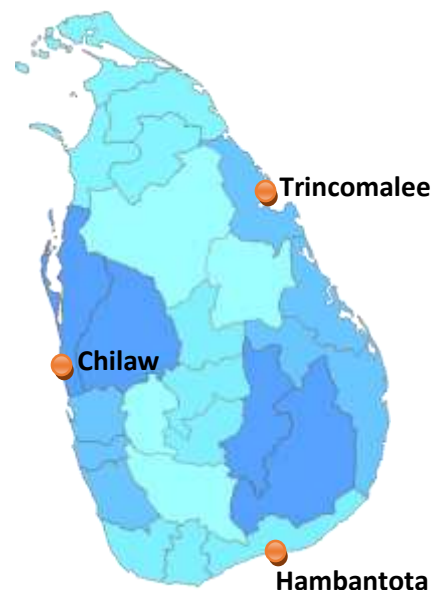
๓. ประโยชน์ที่บริษัทต่างประเทศจะได้จากการเข้าร่วมโครงการนี้ คือ โอกาสในการเข้ามาลงทุนและการขายเทคโนโลยีด้านการเกษตรในศรีลังกา โดยได้รับการสนับสนุนในด้านนโยบายจากภาครัฐของศรีลังกา ทั้งยังได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก World Bank และ EU ซึ่งตามปกติแล้วการเข้ามาลงทุนในภาคการเกษตรในศรีลังกายังประสบข้อจำกัดเชิงนโยบายหลายด้าน

๔. ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าด้านการเกษตรมากทั้งเทคโนโลยี นวัตกรรม แนวทางการพัฒนา และประสบการณ์ด้านการเกษตร และมีบริษัทด้านการเกษตรที่มีศักยภาพตามโครงการของ World Bank ซึ่งจะเป็นโอกาสดีต่อผู้ประกอบการในธุรกิจการเกษตรของไทย

๕. ศรีลังกาเริ่มให้ความสนใจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการพาณิชย์มากขึ้น และต้องการองค์ความรู้จากต่างประเทศ ปัจจุบัน ศรีลังกา มีโครงการทำฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญ ได้แก่

(๑) การทำฟาร์มเพาะเลี้ยงปูที่เมือง Chilaw และเมือง Hambantota ซึ่งรัฐบาลศรีลังกา มีโครงการจัดตั้ง Crab City โดยจัดสรรพื้นที่ ๕๐๐ เอเคอร์ ของเมือง Hambantota สำหรับเพาะเลี้ยงปูเพื่อการส่งออก

(๒) การทำฟาร์มเพาะเลี้ยงปลากระพงที่เมือง Trincomalee

(๓) การทำฟาร์มเพาะเลี้ยงปลิงทะเลที่เมือง Jaffna ซึ่งจีนได้ให้ความช่วยเหลือในการเพาะเลี้ยงปลิงทะเลเพื่อการส่งออกปลิงทะเลไปยังจีน

ทั้งนี้ ศรีลังกาสนใจที่จะพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และเปิดรับการลงทุนจากต่างชาติเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นโอกาสของไทยที่จะเข้ามาลงทุน

๖. อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำของศรีลังกายังขาดแคลนวัตถุดิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลาแมคเคอเรล จึงเป็นช่องทางของไทยที่จะส่งออกปลาแมคเคอเรลไปยังโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำในศรีลังกา

๗. การค้าระหว่างไทยและศรีลังกา ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤศจิกายน ๒๕๖๐ คิดเป็นมูลค่ารวม ๔๗๓.๗๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๘๘ จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) โดยเป็นการส่งออกจากไทยมูลค่า ๔๐๘.๗๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๗๒ จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) และไทยนำเข้าจากศรีลังกามูลค่า ๖๔.๙๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๕.๐๖ จากช่วงเดียวกันของปีก่อน) ไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า จำนวน ๓๔๓.๘๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งสินค้าเกษตรส่งออกสูงสุดที่อยู่ใน ๑๐ อันดับแรกของสินค้าส่งออกจากไทยมายังศรีลังกา ได้แก่ ปลาแห้งและส่วนต่างๆ แห่ง ใสเกลื้อหรือรม (ร้อยละ ๑๐.๔๗) น้ำตาลทราย (ร้อยละ ๗.๙๘) ยางพารา (ร้อยละ ๕.๗๖) นอกจากนี้ ศรีลังกายังนำเข้าเครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจากไทยอย่างต่อเนื่องด้วย (ร้อยละ ๕.๐๗)

แหล่งข้อมูล

- ๑) สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงโคลัมโบ
- ๒) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองเจนไน

มกราคม ๒๕๖๑